

Ve 12. kapitole zaznělo poučení, jak se lidé s různými duchovními dary vzájemně doplňují. Svátý Pavel tak řeší spor mezi Korintány, kteří se hádají, které charisma je větší. Charismata či funkce jsou jen cestou, která slouží něčemu zásadnějšímu!

Bratří! Usilujte o dary lepší. A teď vám chci ukázat ještě mnohem vzácnější cestu. Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale neměl lásku, jsem jako znející kov a cimbál zvučící. Kdybych měl dar prorokovat, rozuměl všem tajemstvím, ovládal všechno, co se může vědět, a víru měl v nejvyšší míře, takže bych hory přenášel, ale neměl lásku, nejsem nic. A kdybych rozdál všechno, co mám, a pro druhého do ohně skočil, ale neměl lásku, nic mi to neprospěje. Láska je shovívavá, láska je dobrosrdečná, nezávidí, láska se nevychloubá, nenadýmá, nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen na sebe, nerozčiluje se, zapomíná, když jí někdo ublíží, má zármutek, když se dělá něco špatného, ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy. Láska všechno omlouvá, všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží. Láska nikdy nepřestává. Dar prorokování pomine, dar jazyků už nebude, dar poznání zanikne. Neboť kusé je všechno naše poznání, nedostatečné je naše prorokování. Ale až přijde to, co je dokonalé, zanikne to, co je částečné. Když jsem byl dítětem, mluvil jsem jako dítě, myslel jsem jako dítě, usuzoval jsem jako dítě. Když se však ze mě stal muž, všechno dětské jsem odložil. Nyní vidíme jen jako v zrcadle, nejasně, ale potom uvidíme tváří v tvář. Nyní poznávám věci jenom nedokonale, potom poznám dokonale, podobně, jak Bůh poznává mne. Nyní trvá víra, naděje a láska, tato trojice. Ale největší z nich je láska. (1 Kor 12,31 – 13,13)

Evangelium

Ježíš promluvil v synagoze: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ Všichni mu přisvědčovali, divili se milým slovům z jeho úst a říkali: „Není to syn Josefův?“ Řekl jim: „Jistě mi připomenete přísloví: Lékaři, uzdrav sám sebe! Udělej i tady ve svém domově to, o čem jsme slyšeli, že se stalo v Kafarnau.“ Dále řekl: „Amen, pravím vám: Žádný prorok není vítáný ve svém domově. Říkám vám podle pravdy: Mnoho vdov bylo v izraelském národě za dnů Eliášových, kdy se nebe zavřelo na tři léta a šest měsíců a nastal velký hlad po celé zemi; ale k žádné z nich nebyl poslán Eliáš, jen k vdově do Sarepty v Sidónsku. A mnoho malomocných bylo v izraelském národě za proroka Elizea, ale nikdo z nich nebyl očištěn, jenom Náman ze Sýrie.“ Když to slyšeli, všichni v synagoze vzplanuli hněvem. Zvedli se, vyhnali ho ven z města a vedli až na sráz hory, na níž bylo vystavěno jejich město, aby ho srazili dolů. On však prošel jejich středem a ubíral se dál. (Lk 4,21-30)

K zamyšlení

Ježíš v synagoze čte proroka Izaiáše: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst...“ (Lk 4,18 srov. Iz 61,1-2). A pak řekne neuvěřitelnou věc: „Dnes se toto Písmo naplnilo.“ To posluchače muselo překvapit.

Jenže pak přišla otázka: „Vždyť ho známe, jak by mohl něco takového říci zrovna on?“ Není snadné obstát v očích druhých. Mnozí lidé zápasí celý život o ocenění druhými. Trefně říká svátý Pavel v 1 Kor 13, že důvodem našeho vztahu k druhým není jejich výkon, znalosti či postavení. Oni jsou Bohem milováni. Jestliže je miluje Bůh, jak zareagujeme my? (Pramen: vira.cz)

Modlitba

Pane, zdraví je velký dar a požehnání.

Odpusť mi, že jej často nedoceňuji a nevážím si ho.

Dej mi moudrost a sílu starat se o něj tak,

aby mi prodloužilo radost ze života

a umožnilo mi lépe sloužit druhým.

Simeonovo kantikum

Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka
podle svého slova v pokoji,
neboť moje oči uviděly tvou spásu,
kterou jsi připravil pro všechny národy:
světlo k osvětlení pohanům,
a k slávě tvého izraelského lidu.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Pokud se ve svém nitru rozhodneš hřešit, určitě to dokážeš – pokud se rozhodneš být svátý, Bůh to zvládne.
- Snažíš se probouzet spící – znamená to, že jsi ochoten bdít, když ostatní jdou spát?
- Bůh nedělá zázraky, když se člověku nechce dělat.

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

4. neděle v mezidobí

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Ne - v 9.00	
	Út - v 16.30	v kapli na faře
	St - v 16.30	v kapli na faře
	Čt - v 7.30	v kapli na faře
	Pá - v 16.30	
DD MILEŠOV	Pá - v 9.15	

Modlitební skupina - Út v 15.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 3.2. 2019 v 9.00 za řodiče Kartákovy a sestru Jírku
Lukavec v 11.00

Pá 8.2. 2019 za vnučku Kateřinu – za zdárnou operaci
Ne 10.2. 2019 v 9.00 za Boží požehnání pro syna
Vojtěcha.

Medvědice v 11.00

Mše sv. v Sulejovicích se v únoru konat nebude.

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

308. Co je to naděje?

Naděje je božská ctnost, kterou vytrvale toužíme po věčném životě jako po svém štěstí. Tady na zemi jsme proto, abychom chválili Boha a sloužili mu. V tom spočívá naše skutečné štěstí: hledat své naplnění v Bohu.

Naděje je důvěra v to, co nám Bůh zaslíbil ve stvoření, skrze proroky a především v Ježíši Kristu, i když to ještě zatím nemůžeme vidět na vlastní oči. Opíráme se přitom o pomoc milosti Ducha svatého.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

4. února – připomínka sv. Ondřeje Corsiniho, biskupa

Pocházel ze šlechtického rodu ve Florencii. Modlitbami rodičů byl vyprošen a P. Marii po narození zasvěcen. Matka měla sen, že porodila vlka, který se změnil v beránka. Přes úsilí rodičů o zbožnou výchovu si zamiloval špatnou společnost, noční hýření, děvy a náruživé hry. Jeho matka Peregrina však vytrvale vyzývala Matku Boží a prosila o jeho záchranu. Obrácení bylo náhlé a dokonalé. Matčina bolest zlomila jeho vzdorovitost. Uznal své provinění, zřekl se dokonce knížectví i majetku a vstoupil do kláštera karmelitánů, kde pokorně konal nejnižší práce. Byl i nadále pokoušen, ale zvítězil a r. 1328 se stal knězem. Základem jeho pokání byla láska a pokora. Usilovně pracoval na obrácení hříšníků. Svému strýci Janovi, který se zdál nevléčitelně nemocný a propadlý hráčství se špatnými kamarády, slíbil uzdravení, pokud se s nimi rozejde, 8 dnů se postí a odevzdá P. Marii. Strýc jej poslechl, obrátil se a byl uzdraven. Legendy vypráví jak uzdravil desetiletou dceru boháče s TBC, které lékaři nedávali naději. A žebrajícími slepému otci několika malých dětí vrátil zrak.

Po studiích v Paříži byl zvolen převorem. Roku 1348 se stal provinciálem toskánské provincie. Když uslyšel, že jej ve Fiesole chtějí za biskupa, snažil se skrýt u kartusiánů, ale malé dítě jej prozradilo. Jmenování za biskupa 13.10. 1349 papežem Klementem VI. přijal jako Boží vůli. Přísnost života nezměnil a horlivost zdvojnásobil, žil velmi skromně a asketicky. Obnovil katedrálu i biskupské sídlo ve Fiesole u Florencie. Účetnictví vedl osobně a na biskupství ponechal jen dva řádové spolubratry a šest zaměstnanců. Vynikaje péčí o chudé byl nazýván "Otcem chudých". Měl zvláštní dar smířovat nepřátele, jeho láskyplným slovům při urovnávání sporů se nedalo odolat. Založil kněžské bratrstvo ke cti Nejsvětější Trojice. Jeho povolání na věčnost mu bylo zjeveno předem, o štědrém večeru. Hned po smrti byl ctěn jako světec. Jeho tělo bylo přeneseno do karmelitánského chrámu ve Florencii.

Roku 1629 byl ve Vatikáně slavnostně svatořečen a papež Klement XII. k jeho počtce nechal r.1734 zbudovat kapli u sv. Jana v Lateráně. U tohoto světce jako i u mnoha dalších se k rozjímání hodí žebříček hodnot, které jeho život utvářely a s nímž bychom i my mohli svůj život o hodně lépe utvářet.

3. února – nez. pam. sv. **Blažeje**, biskupa a mučedníka; sv. **Ansgara**, biskupa

5. února – pam. sv. **Agáty**, panny a mučednice

6. února – pam. sv. **Pavla Mikiho a druhů**, mučedníků

8. února – nez. pam. sv. **Jerónýna Emilianiho**; sv. **Bakhity**, panny

10. února – 5. neděle v mezdobí (sv. **Scholastiky**, panny)

Gaudete et exsultate

Apoštolská exhortace
O povolání ke svatosti v současném světě

Noví pelagiáni

57. Jsou ještě křesťané, kteří jdou po jiné cestě, usilují totiž o ospravedlnění svými silami. Jdou cestou adorování lidské vůle a svojí schopnosti, která se stává egocentrickým a elitářským sebezalíbením, jež postrádá pravou lásku. Projevuje se mnoha zdánlivě odlišnými postoji: posedlostí zákonem, okouzlením z vystavování sociálních a politických výdobytků, okázalou péčí o liturgii, věrouku a prestiž církve, vychloubáním se správou praktických záležitostí, přitažlivostí ke svěpomocným dynamikám a sebevztázně realizaci. Do tohoto někteří křesťané investují svoji energii a čas, místo aby se nadchnuli pro sdílení krásy a radosti evangelia a hledali vzdálené v nezměrných zástupech žiznicích po Kristu (srov. Evangelii gaudium, 95).

58. Častokrát se v rozporu s vnuknutím Ducha církev stává muzejním exponátem či vlastnictvím nemnohých. K tomu dochází, když některé skupiny křesťanů přikládají přehnanou důležitost dodržování určitých norem, obyčejů a stylů. Tímto způsobem se často redukuje a potlačuje evangelium, jemuž se tak odnímá okouzující jednoduchost a chuť. Možná jde o subtilní formu pelagianismu, protože se zdá, že podmaňuje život milosti lidským strukturám. Týká se to skupin, hnutí i komunit, a vysvětluje to, proč častokrát začínají intenzivním životem v Duchu, ale potom zkamení... nebo se zkazí.

59. Aniž si to uvědomujeme, tak v domnění, že všechno závisí na lidském úsilí regulovaném církevními normami a strukturami, komplikujeme evangelium a stáváme se otroky schématu, jež neponechává mnoho skulin pro působení milosti. Svatý Tomáš Akvinský nám připomínal, že předpisy přidané církví k evangelium musejí být vyžadovány umírněně, „aby nečinily život věřících svízelným“, protože takto by naše náboženství zmutovalo do otroctví (srov. ST, I-II, q.107, art.4).

Shrnutí Zákona

60. Abychom se tomu vyhnuli, je dobré připomenout, že existuje hierarchie ctností, která nás vybízí hledat to podstatné. Primát patří teologální ctnostem, jejichž předmětem a motivem je Bůh. A středem je láska. Svatý Pavel říká, že to, co se opravdu počítá, je „víra, která se projevuje láskou“ (Gal 5,6). Jsme povoláni pozorně pečovat o lásku, „neboť kdo druhého miluje, splnil Zákon. [...] Naplněním Zákona je tedy láska“ (Řím 13,8.10). „Celý Zákon je totiž ve své plnosti obsažen v jediné větě: Miluj svého bližního jako sebe“ (Gal 5,14).

61. Řečeno jinými slovy: v hutné změti příkazů a předpisů vytváří Ježíš průchod, který umožňuje rozlišovat dvě tváře: Otcovu a bratrovu. Nepředává nám dvě formule či dva předpisy navíc. Odevzdává nám dvě tváře - nebo lépe jedinou – tu Boží, která se

zračí v mnohých. V každém bratrovi, zejména tom nejmenším, slabém, bezbranném a potřebném se totiž zračí Boží obraz.

62. Pán at' osvobodí církve od nových forem gnosticismu a pelagianismu, které ji komplikují a brzdí na její cestě ke svatosti! Tyto deviace se vyjadřují různými formami, podle vlastního temperamentu a vlastních charakteristik. Proto každého vybízím, aby se tázal a rozlišoval před Bohem, jak se v jeho životě mohou projevat. (pokračování příště)

Co míní embrya o následujícím životě?

V břiše těhotné ženy se ocitla tři embrya. Jedno z nich byl malý věřící, druhé malý pochybovač a třetí malý skeptik.

Malý pochybovač se zeptal: "Věříte vlastně v život po porodu?" Malý věřící: "Ano, samozřejmě, je přece zcela zjevné, že život po porodu existuje. Náš život tady tu je jenom proto, abychom rostli a připravili se na život po porodu, abychom byla dost silní na to, co nás čeká." Malý skeptik: "To je blbost, žádný život po porodu přece neexistuje. Jak by mel vlastně takový život vůbec vypadat?"

Malý věřící: "Ani já to nevím přesně. Ale určitě tam bude mnohem více světla než tady. A možná, že dokonce budeme jíst ústy a běhat a..." Malý skeptik na to: "To je úplný nesmysl. Běhat, to přece nejde. A jíst ústy, to je úplně směšná představa. Máme přece pupeční šňůru, která nás živí. A mimo to je nemožné, aby existoval život po porodu, protože pupeční šňůra je krátká už teď." Malý věřící: "Určitě je to možné. Jen bude všechno kolem trochu jinak, než jak jsme tady zvyklí." Malý skeptik: "Vždyť se ještě nikdy nikdo zpoza porodu nevrátil. Porodem prostě život končí. A vůbec, život je jedno velké trápení v temnu."

Malý věřící: "Připouštím, že přesně nevím, jak bude život po porodu vypadat. Ale v každém případě pak uvidíme maminku a ona se o nás postará." Malý skeptik: "Máma!?! Ty věříš na mámu? A kde má jako být?" Malý věřící: "Vždyť je tu všude kolem nás. Jsme a žijeme v ní, prostřednictvím ní. Bez ní vůbec nemůžeme existovat." Malý skeptik: "To je pěkná hloupost! Z nějaké mámy jsem neviděl ještě ani kousíček, takže je jasné, že nemůže existovat." Malý věřící: "Někdy, když jsme úplně zticha, můžeš zaslechnout, jak zpívá. Nebo cítit, jak hladí náš svět. Pevně věřím tomu, že náš skutečný život začne až potom!"

Zpracováno podle knížky: José Carlos Bermejo, Vlídne příběhy, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. (Pramen vira.cz)